

Oğlan ve Gümüş Tilki

Ebru Mina TOMURCUK

Ođlan ve Gümüş Tilki

Ebru Mina TOMURCUK

Kışın ilk karlı sabahında oğlan kırmızı ponponlu şapkasını ve hardal sarısı atkısını giydi. Mavi paltosu kalın ve sıcaktı, kahverengi eldivenleri parmaklarını sıcacık tutuyordu. Küçük çantasına taze ekmek koydu ve sessiz beyaz dünyaya adım attı. Kar şeker gibi parlıyor, hava çam ve ayaz kokuyordu.

Oğlan en çok kışı severdi. Karın üzerinde çıtır çıtır yürüyor, arkasında bot izleri bırakıyordu. Kuşlar çıplak dallar arasında uçuşuyor, nefesi küçük bulutlar oluşturuyordu. Bugün sessiz ormanda neler bulacağını merak ediyordu. Belki bir tavşan, belki bir geyik, belki de büyülü bir şey. Aralık dişleriyle gülümsedi ve yürümeye devam etti.

Sonra uzun bir çamın yanında onu gördü: büyük bir kediden daha büyük olmayan gümüş bir tilki. Kürkü soluk mavi uçlarla beyazımsı parlıyor, buz mavisi gözleri yumuşakça ışıldıyordu. Tilki ağacın arkasından onu izliyordu, utangaç ve hareketsiz. Gür kuyruğu bir kez sallandı, sonra narin patilerinin etrafına kıvrıldı.

"Merhaba," diye fısıldadı oğlan kara diz çökerek. Tilki dikkatli ve sessizce geri çekildi. Yine de kaçmadı. Sadece parlak, meraklı gözlerle izledi. Oğlan çantasındaki sıcak ekmeği hatırladı. Bir parça koparıp nazikçe karın üstüne koydu. "Buyur," dedi yumuşakça. "Bu senin için."

Tilki havayı kokladı, sonra hafif adımlarla birer birer yaklaştı. Patileri karda hafifçe parlayan izler bırakıyordu. Ekmeği narın ağzına aldı ve hızla yedi. Sonra daha yumuşak gözlerle oğlana baktı. Oğlan bir parça daha koparıp verdi ve tilki daha da yaklaştı. Aralarında sıcak ve yeni bir şey büyüyordu.

Bütün öğleden sonra birlikte kaldılar. Oğlan ekmeğinin kalanını paylaştı ve tilki ağaçların arasında yanında koştu. Her mutlu anda ışıltısı biraz daha parladı. Güneş alçalıp gökyüzü pembe ve altın rengine döndüğünde tilki aniden başını kaldırdı. Uzaklarda bir şeyi dinliyor gibiydi.

O gece ay yuvarlak ve gümüş gibi doğdu. Oğlan uyuyamadı, bu yüzden pencereye süzüldü. Karlı avluda gümüş tilki bekliyordu. Buz mavisi gözleri iki küçük fener gibi parlıyordu. Oğlana baktı ve yumuşak, dostça bir cıvıltı çıkardı. Oğlan paltosunu ve şapkasını giyip dışarı süzüldü.

Tilki onu karların üzerinden geçirdi ve oğlan şaşkınlıkla nefesini tuttu. Önlerinde altın rengi, parlak ayak izleri uzanıyordu! Yere düşmüş küçük yıldızlar gibi parlıyorlardı. "Nereye gidiyorlar?" diye fısıldadı oğlan. Tilki kuyruğu havada ileri koştı ve oğlan onu izledi. Ayak izleri ağaçların arasından, çalıların yanından ve yumuşak bir yamaçtan yukarı kıvrılıyordu.

Küçük bir tepenin zirvesinde ayak izleri durdu. Orada, karda yarı gömülü küçük bir yıldız vardı! Beş yumuşak ucu olan, sıcak altın ışıktan yuvarlak bir top. Korkmuş ve üşümüş halde göz kırpıp sönüyordu. Etrafında altın toz gibi parıltılar uçuşuyordu. "Ah, seni zavallı küçük şey," dedi oğlan yumuşakça. "Kayboldun, değil mi?"

Küçük yıldız oğlana ve tilkiye doğru göz kırptı. Çok soğuk ve korkmuş olduğu için parlayamıyor, zayıfça titreşiyordu. Oğlan onu nazıkçe eldivenli ellerine aldı. Bir fincan sıcak çikolata gibi sıcacıktı. "Endişelenme," dedi. "Seni evine götüreceğiz." Yıldız birazcık parladı ve tilkinin gözleri onaylarcasına ışıldadı.

Oğlan ne yapacağını bilemeyerek etrafına bakındı. Tilki elini dürttü ve burnunu tepenin zirvesine doğru çevirdi. "Şuraya mı?" diye sordu oğlan. Tilki başını salladı ve önden koştu. Oğlan yıldızı dikkatle taşıdı ve yıldızın ışığı her adımda daha da güçlendi. Birlikte tepeye tırmandılar, yıldızın altın tozu arkalarında bir kurdele gibi süzülüyordu.

Tepenin zirvesinde gökyüzü geniş ve karanlık uzanıyordu. Oğlan küçük yıldızı yükseğe kaldırdı. "Hazır mısınız?" diye sordu. Yanındaki tilki mutlu bir cıvıltı çıkardı. "Bir, iki, üç!" Birlikte yıldızı geceye doğru, yukarı, yukarı, yukarı fırlattılar. Yıldız dönüp parladı ve yumuşak bir ışıltıyla gökyüzüne yerleşti.

Yıldız pırıl pırıl parladı, tüm gökyüzünün en dost canlısı yıldızıydı. Altın ışığı sıcak bal gibi aşağı döküldü. Gümüş tilki de ısıdı, kürkü her zamankinden daha parlak bir şekilde ışıldadı. Mutlu, parlayan gözlerle oğlana baktı. Oğlan güldü ve tilkinin kuyruğu sallandı. Bunu birlikte, iyilik ve cesaretle başarmışlardı.

"İyi bir takımız," dedi oğlan ve tilki onaylarcasına yumuşak bir havlamayla karşılık verdi. Tepenin zirvesinde oturup yıldızlarının parıldayışını izlediler. Oğlan soğuğa rağmen içinin ısındığını hissetti. Gerçek bir dost edinmişti. Tilki ona yaslandı ve ay batmaya başlayana kadar orada kaldılar.

Oğlan sonunda eve döndüğünde tilki onu avlunun kenarına kadar izledi. "Geri gelecek misin?" diye sordu oğlan. Tilki parlayan gözlerini kırptı ve başını eğdi, sanki evet der gibi. Sonra ağaçların arasında kayboldu, karda yalnızca solan pati izleri kaldı. Oğlan iyi geceler dileyip gülümseyerek yatağa gitti.

Ondan sonra her kış oğlan karlı ormana geri döndü. Ve her kış gümüş tilki bekliyordu, gözleri buz gibi parlak ve kuyruğu havada. Birlikte, her zaman sadece onlar için parıldayan yıldızlarına bakarlardı. İyilik bir dost kazandırmıştı ve dostlukları gökyüzündeki küçük yıldız kadar parlak ışıyordu.